

Felvidéki kirándulás

(2025.03.21-25.)

Premontrei Iskolaközpont, 7.b osztály

2026. március 21-én szombaton a kora reggeli órákban **indultunk Gödöllőről**, a Premontrei Iskolaközpont parkolójából. Az első állomásunk a felvidéki Komárno volt. A **szlovákiai Révkomáromban** megnéztük Jókai Mór szülőházát, a Duna Menti Múzeum előtt felkeressük az író szobrát és útközben megnéztük Szent István király lovas szobrát is. Elsétáltunk a sokszínű, különböző országok sajátosságait magán hordozó Európa térre, ahol felfedeztük történelmi nagyjaink szobrai is. Megtekintettük Klapka György téren a névadó szobrát és Csokonai Vitéz Mihály szobrát is megkerestük. Ezt követően egy hosszabb sétával eljutottunk a révkomáromi erődbe, amit egy nagyszerű idegenvezetés keretében nézzük meg, megismertük a vár történetét, a jelenlegi felújítás nehézségeit, folyamatát, és a török idők folyami harcait is az elbeszélése alapján mindenki el tudta képzelni.

A következő állomásunk a **Dunaszerdahely** volt, ahol a Csallóközi Múzeumban egy hagyományos tárlatvezetés keretében nyertünk betekintést a térség életébe, hagyományaiba, történelmébe. Láthattunk egy berendezett parasztkonyhát, megismerhettük az aranymosás eszközeit, a történelem során kialakult céhes mesterségek eszközeit, láthattuk a legrégebbi megtalált ladikot is a földszinti kiállító térben. A tartalmas kiállítás részeként egy korabeli zenedoboz játékát is meghallgathattuk.

Megálltunk a **Bósi vízlépcsőnél** is, ahol sikerült egy zsilipelést is megnézni. Ezt követően foglaltunk el a szállásunk a nyitrai PKO Penzióban. A szállásunk egy különálló, elkerített ház volt a park egyik oldalán, étkezni a hotel aljában lévő étterembe jártunk át.

Vacsora után átmentünk Barslédecra, ahol a **Lédeci Hajnalkert hagyományörző közössége** adott nekünk egy bemutatót a helyi néptáncokból, énekekből. Majd a gyerekek elénekelték az iskolai népdalversenyre megtanult népdalcsoportot. Ezt követően kérésünkre az egyik idős néni bemutatta a népviseleteket, hajviseleteket. Beszélgettünk arról is, hogy milyen formában él tovább a hagyomány, milyen erős a helyi magyar közösség Barslédecen és környékén.

Másnap a szálláson elfogyasztott svédasztalos reggeli után **szentmisére mentünk** a Duna menti **Gutorba**, ahol a mise után a helyi közösség tagjai nagyon kedvesen fogadtak minket, pedig nem is tudtak előre az érkezésünk. /Eredeti tervünk szerint Pozsonyban vettünk volna részt szentmisén, de a buszvezető kötelező pihenőideje miatt nem indulhattunk el időben/. A volt polgármester nagyon sokat mesélt a közösség életéről, a település testvérkapcsolatairól, a szervezett magyarországi útjaikról. Lesétáltunk a település gyönyörű Duna-partjára is.

Pozsony felé folytattuk utunkat, Pozsonyban városnéző túrát tettünk. Elsőként a Grassalkovich-palotát tekintettük meg, amely ma a köztársasági elnök székhelye. Ezután átsétáltunk az óvárosba. A Mihály-kapun keresztül érkeztünk meg, majd a régi főtéren megtekintettük a városházát és az óratornyot. Ezt követően egy kis szabadidőt kaptunk, amely alatt fotózkodtunk a népszerű Čumil-szoborral. Végül elsétáltunk és betértünk a Szent Márton-dómba, az egykori koronázó templomba.

Pozsonyból a Kis-Kárpátok irányába folytattuk utunkat. **Csesztében Vöröskő várát** néztük meg, ahol megismerkedtünk a Pálffy család legendájával. Utazásunk során később még többször is találkoztunk a Pálffy család címerével és az általuk emelt épületekkel a Felvidéken. A helyi idegenvezető szlovák nyelvű ismertetése és Volter Domonkos tanár úr tolmácsolásának segítségével fényderült a várban lévő gyógyszerszoba és az elvarázsolt ruhásszekrény titkára is.

Hétfőn (03. 23.) reggel **Trencsén** várához utaztunk. A középkori várban megtekintettük a régészeti leleteket és a középkori emlékeket. Felkerestük a Csák Mátéhoz köthető várrészeket, illetve a Cillei Borbála által kibővített tornyot is. A várlátogatás után sétát tettünk Trencsén hangulatos főterén, majd rövid szabadidős program következett. Ezután **Csicsmány** felé vettük az irányt. A település a különleges fehér geometrikus mintákkal festett fekete faházaival hasonló benyomást kelt, mint Hollókő. A faluban sétálva, nagyon sok különleges házat láttunk és kicsit betekintést nyertünk egy kis turisztikai település sajátos szerkezetébe: skanzenként működő védett ófalu rész, étterem, kisbolt, stb. A szállásra visszafelé tartva pihenőként megálltunk **Nyitrádivéken**. Szerencsénkre itt egy 13. századi, ikertornyos román kori templomra bukkantunk, ami igazi Árpád-kori különlegesség. Este egy rövid kvízzel összegeztük az eddigi élményeinket.

Kedden (03. 24.) reggel **Beckó** várát tekintettük meg. Még az odafele úton megismerkedtünk Bolond Beckó legendájával is. A helyi idegenvezető megjelenése olyan hatást keltett, mintha a Hunyadi című filmből lépett volna elő, csak modern öltözetben. Az idegenvezetést ezúttal is a diákok történelemtanára tolmácsolta. Ennek köszönhetően számos, a várhoz kapcsolódó történelmi érdekességet ismerhettünk meg. Többek között megtudhattuk, hogyan éltek a középkorban a jobbágyok és a katonák, mit ettek és ittak, milyen tisztálkodási szokásaik voltak.

Innen **Csejte** felé folytattuk utunkat, ahol a felújított reneszánsz Draskovich-kúria kiállításait forgórendszerben a három kísérő tanár (Czenki Réka, Volter Domonkos és jómagam) felügyeletével néztük meg. Itt nem volt idegenvezetés, segítségképpen egy-egy angol/német/szlovák audioguide-ot kaptunk, a feliratok, audioguide és a korábbi ismereteink segítettek a kiállítás anyagának megismerésében. Az interaktív elemek még

szemléletesebbé tették a látogatást. Láttuk többek között Báthory Erzsébet történetét bemutató audiovizuális összeállítást, megismerve a grófné véres legendáját.

A vár megtekintése után visszatértünk **Nyitrára**, felsétáltunk a várba, megnéztünk a püspöki Szent Emmerám székesegyházat, ahol több magyar szent ereklyéjét is őrzik. Majd a vacsoráig a diákok fociztak, röplabdáztak a szomszédos parkban.

Az utolsó napon, szerdán (03. 25.) reggel összepakoltuk, majd elindultunk hazafelé. Útközben **Bajmóc** felé vettük az irányt, ahol megtekintettük a mesebeli hangulatú kastély kiállításait. Itt ismét találkozhattunk a Pálffy család történetével. A kastély mai romantikus megjelenése elsősorban gróf Pálffy János nevéhez köthető, aki a 19. század végén francia várkastélyok mintájára építtette át az épületet. A kastély termeinek megtekintése után az épület udvarain keresztül lejutottunk a vár alatt található méisztufabarlangba.

Utolsó állomásunk **Selmecebánya volt**, ahol a szabadtéri **bányamúzeumban** megismerkedtünk a bányászat történetével és egykori módszereivel. A bányamúzeum után felkerestük a település szélén álló híres búcsújáró helyet, **a selmecebányai Kálváriát**. Mivel nagybőjt időszaka volt, a hegyre vezető úton, a kis kápolnák és a három templom mellett haladva keresztutat imádkoztunk. A Kálvária dombjának imádságos megmászása méltó lezárása volt felvidéki kirándulásunknak.

A kirándulás a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. és Magyarország Kormánya támogatásával valósult meg! Köszönjük a támogatást!

A látogatott helyszínek térképen:

